

Sygn. akt: III U 20/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania P. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o rentę socjalną

na skutek odwołania P. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 04.12.2012r. znak (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje P. Ś. prawo do renty socjalnej na okres od 01.11.2012r. do 31.10.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

/-/Na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Sąd Apelacyjny w B., III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 25.02.2014r., sygn. akt III AUa 1124/13

oddala apelację.

/-/Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04.12.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił P. Ś. prawa do renty socjalnej.

P. Ś. wniósł do protokołu odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że nie zgadza się z nią.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości podnosząc, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS odwołujący nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

P. Ś. od dnia 1.08.2010r. do 31.10.2012r. był uprawniony do renty socjalnej. W dniu 15.10.2012r. ubezpieczony złożył w (...) Oddział P. Inspektorat w O. wnioski o ustalenie uprawnień do renty socjalnej na dalszy okres. W celu ustalenia powyższych uprawnień, odwołującego skierowano na badanie lekarskie, po przeprowadzeniu którego, lekarz orzecznik ZUS, orzeczeniem z dnia 30.10.2012r. stwierdził, że P. Ś. nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Po złożeniu sprzeciwu od powyższego orzeczenia, Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29.11.2012r. uznała, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Wobec powyższego ZUS decyzją z dnia 04.12.2012r. odmówił P. Ś. prawa do renty socjalnej na dalszy okres.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył co następuje:

Odwołanie P. Ś. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z ust. 2 cytowanego art. 4 osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39 poz. 353 z późn. zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Zgodnie z art. 61 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który z mocy art. 15 ustawy o rencie socjalnej stosuje się odpowiednio, prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu osiemnastu miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony stał się ponownie niezdolny do pracy. Przez ustąpienie niezdolności do pracy należy rozumieć zarówno sytuację, kiedy na skutek badania lekarskiego ustalono brak niezdolności do pracy, jak też sytuację kiedy upłynął okres, na jaki świadczenie przyznano.

W świetle cytowanych wyżej przepisów kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania P. Ś., było ustalenie czy jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy. Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu psychiatrii i neurologii, jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego, którzy w złożonej opinii, po przeprowadzeniu badań podmiotowo – przedmiotowych oraz zapoznaniu się z dokumentacją z akt sprawy, rozpoznali u P. Ś. mózgowie porażenie dziecięce pod postacią zespołu piramidowego czterokończynowego, padaczkę w okresie remisji napadów oraz łagodne zaburzenia funkcji poznawczych. W konkluzji biegli orzekli, że biorąc pod ocenę upośledzenie funkcji narządu ruchu w stopniu znacznym

jak i wykształcenie opiniowanego- istnieją podstawy do uznania badanego za całkowicie niezdolnego do pracy na okres 2 lat od daty wstrzymania poprzednio wypłacanych świadczeń. Wskazali, że niezdolność istnieje od urodzenia. W uzasadnieniu biegli wyjaśnili, że zespół piramidowy 4 - kończynowy utrudnia w stopniu znacznym sprawność narządu ruchu. Z powodu skrócenia kończyny dolnej lewej u badanego występują bóle kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego z skrzywieniem bocznym w tym odcinku oraz bóle w stawie biodrowym lewym. Ograniczona sprawność kończyn górnych powoduje, iż opiniowany wymaga pomocy przy wykonywaniu czynności precyzyjnych. Biegli podkreślili, że porównując badanie przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS z dnia 07.10.2010r., po którym uznano opiniowanego za całkowicie niezdolnego do pracy z badaniem wykonanym przez nich, nie widzą istotnej różnicy, która umożliwiałaby określenie opiniowanego jako osobę zdolną do pracy.

Odwołujący nie zgłosił zastrzeżeń do wskazanej wyżej opinii. Organ rentowy natomiast w piśmie procesowym z 08.05.2013r., podniósł, że nie zgadza się z opinią biegłych, która pozostaje w sprzeczności z opinią Komisji Lekarskiej. Wskazał, że ubezpieczony ukończył liceum profilowane - pracownik socjalny, uczęszczał do szkół masowych, nie powtarzał klas, nie znalazł pracy. W czasie Komisji Lekarskiej był w trakcie kursu na prawo jazdy. Od dzieciństwa istnieje u ubezpieczonego niedowład obustronny większy po stronie lewej, nieco spowolniały, w pełni zorientowany w dobrym kontakcie. Taki stan przedmiotowy, zdaniem organu rentowego, nie daje podstaw do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o powołanie innych biegłych. Sąd powyższy wniosek organu rentowego w oparciu o art. 217 § 2 kpc oddalił, uznając, że sporne okoliczności zostały już wyjaśnione. Argumenty podniesione w ostatnim piśmie procesowym organu rentowego z dnia 08.05.2013r. nie uzasadniają zdaniem Sądu stanowiska, że istniała obiektywnie potrzeba skorzystania z opinii kolejnych biegłych. Odmienne ocena stanu zdrowia odwołującego w kontekście jego zdolności do pracy dokonana przez organ rentowy, nie zawierająca konkretnych i przekonujących argumentów podważających miarodajność dotychczasowych dwóch opinii lub co najmniej miarodajność tę poddających w wątpliwość, nie może zdaniem Sądu decydować o zasadności dopuszczenia dowodu z kolejnego zespołu biegłych. Wskazać też należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide wyrok SN z 4 sierpnia 1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479). Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, potrzeby powołania kolejnego zespołu biegłych nie widział. Sąd podzielił wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych powołanych do wydania opinii w przedmiotowej sprawie. Podkreślić należy, że wydane one zostały przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opiniach są zbieżne, spójne i logiczne. Biegli, występujący w sprawie, wydali opinię, popartą logiczną argumentacją, z której wynika, że stan zdrowia odwołującego czyni go nadal okresowo całkowicie niezdolnym do pracy. Niewątpliwym jest też, że stan zdrowia odwołującego od czasu kiedy pobierał on rentę socjalną nie uległ poprawie, na co również wskazywali biegli. Nadmienić należy, że również organ rentowy kwestionując opinię biegłych, nie wskazał, na czym jego zdaniem miała polegać poprawa stanu zdrowia odwołującego pozwalająca na przyjęcie, że aktualnie nie jest on całkowicie niezdolny do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznając, iż P. Ś. spełnia wszystkie przesłanki konieczne do uzyskania prawa do renty socjalnej na dalszy okres, w oparciu o art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do tego świadczenia na okres dalszych dwóch lat tj. od dnia 01.11.2012r. do 31.10.2014r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 15 ustawy o rencie socjalnej, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania ZUS. Na etapie postępowania sądowego odwołujący

przedłożył bowiem nową dokumentację. Nie można wykluczyć, że gdyby była ona znana organowi rentowemu, decyzja ZUS byłaby inna.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.